

Bevidsthed om dets grundlovsnæssige Ret, vilde det have Magt til at gennemføre denne, og Folkets Villie vilde da klarere spores baade gennem Lovgivningen og gennem Styrelsen. Sluttelig omtalte vi nogle Hovedpunkter med Hensyn til de specielle Sager, paa hvilke vi fremdeles agtede at rette vore Bestræbelser. Deriblandt vare: Ubegrundede Forrettighebers Afstæffelse, en ligeligere Fordeling af Stattebyrden, og en Nedsættelse af Tolden paa Livsformønder af Hensyn til de Uformuende. Endelig udtalte vi, at der maatte gennemføres Forandringer i Bygningsafgiften, at der maatte bringes Ligevægt mellem Statens Indtægter og Udgifter ved en Indtægt- og Formueskat, at Fæstegodset under stadigt Hensyn til, at Bondejorden maatte forblive i Bondens Besiddelse, burde aflæsses, at en med Sunigrundlovens Aand stemmende lige Valgret burde søges anerkjendt ved en Forandring i Bestemmelserne om de kommunale Valg, at Rigsdagens fulde Lovgivningsmyndighed i kirkelige Sager burde hævdes, at Friheden for Folkekirken ydeligere burde hævdes og befæstes ved Lov, at Folkekirkens Præster burde sættes paa fast Lønning, at der burde tillægges Menighedene en afgjørende Indflydelse ved Ansættelsen af Præster, at Valgmenigheder burde anerkjendes som et selvstændigt Led i Folkekirken, og at Betingelserne for deres Dannelselse væsentlig burde lettes med Hensyn til Valget af Præster og Brugen af Kirker. Der næst blev det fremhævet, at Universitetsforholdene burde omordnes, at Embedsprovverne burde henlægges under en særlig Kommission, at Universitetet ved en friere, ikke af nogen Prøve betinget, Afgang, burde stilles i mere umiddelbart Forhold til Folket, at de for Statens Regning bestaaende lærde Stolars Tal burde indskrænktes, at Almueundervisningen burde overlades til Kommunernes Selvforsyrelse under Statens Tilsyn, at Bestræbelserne for en bedre Undervisning for de Uformuende burde understøttes osv. Vi udtalte os netop da, i Mai forrige Aar, saa klart og afgjørende, fordi det var vor Hensigt at blive overbeviste om, hvorvidt Valgernes store Flerhed var med os i disse vore Bestræbelser, eller hvorvidt de vare imod os. Vi vilde opnaa enten at kunne opgive vore Bestræbelser, naar det skulde vise sig, at Befolkningens store Flerhed ikke delte vore Anskuelser, eller at kaffe os en forøget Styrke og Støtte fra Befolkningens Side, saaledes at vi kunde vinde en større Udsigt til at kunne gennemføre disse Reformers. Befolkningen gik med os; og det nærværende Folkethings Sammensætning er et usofkasteligt Vidnesbyrd derom. Det er derefter blevet vor Pligt at gjøre vort Bedste for de forskjellige Reformers, som Befolkningen saaledes har tilkjendegivet, at den venter og ønsker, og vi vilde svigte den Pligt, som paahviler os, efter at Valgterne have sendt os herind, naar vi ikke gjorde vort Yderste for at svare til den Lillid, Befolkningens Flerthal saaledes har viist os. Vi have

paa den forsigtigste og lempeligste Maade søgt i denne Samling at faae Erfaring om, hvorvidt det maatte kunne lykkes os med det nuværende Ministerium at gennemføre disse Reformers eller dog nogle af dem. Vi indbragte forskjellige af disse Lovforslag ganske i samme Skikkelse som tidligere. Vi have derved viist Valgterne, at det var vort Mvor at ville gjøre Bort til at fremme dem, og vi have viist Valgterne, at Valgenes Udfald den 20de September f. A. saa langt fra har forandret Ministeriets Stilling til disse Reformers, at vi meget mere stadig have hørt fra de enkelte Ministre, at de ikke i nogen Maade have kunnet fravige den Modstand, de tidligere have reist, ja, vi have endog hørt en Minister sige, at han efter disse Valg endnu mere var bleven bestyrket i sin Overbevisning om, at det vilde være faarligt at gaae den Vej. Efter at vi saaledes havde viist Valgterne, at vi gjorde Bort, og efter at vi havde viist, at Ministeriet ikke vilde gaa med dertil, have vi sluttet denne Række af forskjellige store og vigtige Lovforslag med motiverede Dagsordener, hvori det af Thingets store Flerhed er udtalt, at disse Reformers ikke kunne ventes tilfredsstillende løste lige overfor det nuværende Ministerium. Det har maattet glæde Forslagsstillerne, at selv flere ærede Medlemmer, der ikke kunne siges at staa os nær i politisk Overbevisning eller i politisk Tro, dog have forenet deres Stemmer med vore for at udtale, at heller ikke de ventede en tilfredsstillende Løsning af disse Reformers ligeoverfor det nuværende Ministerium, og en stor Del af dem, der ikke have troet at kunne gaa med dertil, have dog, i det Mindste ikke villet lægge deres Stemmer i Bægtkaalen imod vore Udtalelser, men have afholdt sig fra at stemme. Dette viser klarlig, at de dog ikke have troet at kunne give deres Stemmer til at forandre vore Dagsordener eller til at give det nuværende Ministerium en Bevidnelse om, at disse Reformers tilfredsstillende vilde kunne løses under Ministeriet. Vi have tillige havt den Tilfredsstillende, at den ene efter den anden af de paagældende Ministre her have erklæret, at det kun var en ligefrem Kjendsgjerning, at det kun var et Faktum, vi udtalte, idet de meget vel vidste, at de ikke vare i Overensstemmelse med Folkethinget; de kunde ikke have Noget imod disse Beslutninger, hvori det udtaltes, at en tilfredsstillende Ordning af disse Reformers ikke kunde ventes, saalænge det nuværende Ministerium bestod. Vi have altsaa fra en Del af de Herrer paa den anden Side i Salen, dels direkte og dels indirekte, faaet Medhold i vore Dagsordener, og vi have fra Ministeriets Side faaet en Erkjendelse af, at det, der udtaltes i dem, var fuldstændig sandt og rigtigt. Efterat Forholdet havde udvirket sig saaledes, da baade Regjeringen og Folkethinget, hver paa sin Side, vare enige om, at de ikke kunde arbejde sammen til Held for Landet, blev det Forslagsstillerens Pligt efter vor inderste Overbevis-